

לילה ולילה

המלחין היחידי בישראל שאנו מעריצים!

לית. הוא הקים שלישייה יחד עם עוד שני חברי הקיבוץ, מאיר אריאל (שהתפרסם מאוחר יותר, כהצנחן המזמר), שחיבר את ירושלים של ברזל, ועם דוד עתיד, (שחיבר לא מזמן את הפיומן הייתי נער).

בן 14 בערך, אמרתי לו: במקום להביא לי צעצועים וכל מיני שמוצצם מחוץ לארץ, תביא לי גיטרה! הוא נזכר. אז הוא הביא לי איזה מין גיטרה שבקושי יכולתי להרים אותה. ישבתי שעות עם ה-

אני מחפש את השלימות. מעולם לא קרה לי שכתבתי שיר ולאחר ה- עיבוד בידי מישהו אחר — הוא נשמע כמו שרציתי שיישמע. אבל לשלימות כזאת אני רוצה להגיע למצב שבו יהיה לי מס' סיק זמן לשבת בשקט, ולכתוב לבד גם מילים, גם מוסיקה וגם עיבוד. אז אוכל להוציא מתחת ידי פיומונים מושלמים... זהו המוטו, האנימאמין והשאיפה הא- שית של שלום חנוך, המלחין הצעיר הברזל ביותר כיום בישראל. האיש שהקים ל- עצמו דור מעריצים שלם בזכות פיומונים כמו הגר, מכופף הבנות, מה שהיה היה, הימים הארוכים העצובים, פראג, אוריה ועוד. היוצר המוסיקאלי היחידי שתחת ל- הצטרף לזרם האופנה המוסיקאליה השלטת בפיומונים העבריים — החליט להביא לנו סיגנון שונה לחלוטין.

מי מפחד משלום חנוך?

שחקן — דא

במאי — בן

מאז ועד היום הוא איננו מפסיק לתור אחר סיגנונות מוסיקאליים חדשים, והוא עושה זאת בדרכו המיוחדת. "אני לא יכול לשמוע את המוסיקה ה- סטנדרטית של רוב הפיומונים הישר- אליים. אין לי מה ללמוד ממנה. אני עושה אחת מהשתיים: או הולך אחורנית, אל ה- מוסיקה שלפני 30-40 שנה, או מנסה לה- שיג ולעבוד את המוסיקה של ימינו. אני מאזין לסיגנונות שהיו בעולם בתחילת ה- מאה, כי לי הם נשמעים חדשים. אני לומד מהם, ונותן להם את האינטרפרטציה שלי. שלום סולד מאקטואליות. "אני לא יכול לכתוב מילים לנושאים אקטואליים חולפים. יש לי תמיד הרגשה שכל מה שיש לומר בנושאים אקטואליים — נכתב כבר בעיתו- נים. אז מה אני כבר יכול לחדש?" כיצד גולד, איפוא, הפיומן פראג? שלום מחייך רגע, חושב ומשיב: "זה משהו אחר. כש- ישבתי לכתוב את מילות הפיומן, חשבתי שכל מה שהיה לומר בנושא זה — כבר נאמר. אבל שיר עוד לא נכתב. אז כתבתי." אבל על נושאים שהם תמיד אקטואליים — אין שלום מהסס להביע דעתו, או לחבר מנגינות למילים של מישהו אחר. בתוכנית החדשה של השלושה, שהוא אחד מהם, ישנו, למשל, פיומן הנקרא מי מפחד מ- גברת לוי? והוא-מספר על מבקרת תיאטר- רון, הקוסלת את כל השחקנים ואת כל ה- מחזות — אבל אף אחד, בעצם, לא מפחד ממנה.

הם היו כותבים את המילים, והוא הלחין את המנגינות.

כשעמד לפני גיוסו לצבא, היה זה טיבעי שיפנה ללהקה צבאית. הוא ניגש לבחינות ללהקת הנח"ל — אולם כפי שקורה לכל האנשים המוכשרים, הוא נכשל. באותו זמן החל יאיר רוזנבלום, שהיה המנהל המו- סיקאלי של להקת קיבוץ משמר, לעבוד עם להקת הנח"ל. כאשר שמע כי שלום נכשל בבחינות, ניגש אל הממונים על הלהקה ואמר: השתגעתי? את שלום חנוך לא קיבלתם ללהקה? והם קיבלו אותו?

את הדרך אל עולם הזמר האזרחי החל שלום לסלול לעצמו, עוד בחקופה בה שרת בלהקת הנח"ל. אז נולדה ההיכרות עם אריק איינשטיין, שבקבוצתה נולד הלהיט הגר-

גיטרה ולמדתי אקורדים.

כשהיה בן 16 החליט ללמוד את אמנות התיאטרון. הוא נרשם לבית-הספר לדראמה של בית צבי ברמת-גן. כששאל אותו מ- הל בית-הספר, בעת בחינות הכניסה, האם הוא רוצה להיות שחקן, השיב שלום: "לא — במאי!"

בינתיים לא זנח את פעילותו המוסיקא-

ארבע

פצצות

על הקו

במוצבים לאורך הקו עוברות השמו- עות מהר. החבר'ה מחכים לפצצות. לא פצצות מן הסוג המקובל, שיש לפרוק אותן מהמשאית בחום לוהט ולאכסן ב- מקום בטוח, כי אם פצצות מסוג מיוחד. וכאשר הן מגיעות, ארבעת הפצצות של להקת גולני, מסתערים עליהן החבר'ה חזיתית ואוכלים אותן בעיניים.

אורית, קלרה, דולי וחנוה, בלוגיית תשעת הגברים שבלהקה, כובשות את המוצבים בסערה, בזה אחר זה, ללא התנגדות. הנכבשים לא נותנים להן לזוז ומאלצים אותן להופיע שוב ושוב, ב- קריאות "עוד הפעם" ומחאיות כפיים. זה שהתוכנית שהביאו איתן לעמק ה- ירדן הלוהט היא חורפית ונקראת רוח במוצב, זה פרט קטן. ולמי איכפת אם אין לאיפה לחבר את כלי הנגינה החש- מליים ומסתפקים בליווי אקורדיון. העי- קר שהן כאן והן חתיכות אחת אחת. אומרים שכשיש להן תנאים וכשלא מבשלים אותן שעתים לפני ההופעה ב- משאית דחוסה — הן יודעות גם לשיר.

להקת גולני במוצב בכיקעת הירדן

מי אם

לא אלוהים?

את רוב זמני אני מקדיש לשלישיית השלושה. הוא מספר, "יש לנו כבר תריסר פיומונים, איתם אנו מופיעים בהצגות-הרצה בארץ. אנחנו שרים פיומונים בסיגנונות שונים. פיומן אחד, למשל, נק- רא צרות טובות, והוא מספר על בחור ש- יוצא עם תאומות. לילי שלי, שכתוב בסיג- נון מוסיקת הוודויל, כבר הפך להיט. לעו- מת זאת, יש לנו פיומן בקצב הרוקנרול, שנקרא מי אם לא אלוהים..."

כולנו סולדים כאשר מישהו מאותם אנ- שים, הסבורים כי הם רשאים להכתיב את טעם הקהל, טוען כי יש לנגן את המאו- נים למוסיקה טובה. אבל אם יהיה מישהו שיצליח לתקן את חובבני הפיומונים למוסי- קה שלו — זה שלום חנוך. ואצלו נהיה כולנו תלמידים טובים.